

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз ОК 7/2026
19.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Небојше Петровића, поднетог против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К По1 214/21 од 22.01.2025. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1 15/25 од 24.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 19.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Небојше Петровића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К По1 214/21 од 22.01.2025. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1 15/25 од 24.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К По1 214/21 од 22.01.2025. године окривљена ББ оглашена је кривом због продуженог кривичног дела трговина утицајем из члана 366. став 3. КЗ у вези члана 61. КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од једне године и четири месеца, у коју јој се урачунава време проведено у притвору у периоду од 15.10.2021. године до 10.12.2021. године, и у периоду од 24.12.2021. године до 31.03.2022. године, као и време проведено на издржавању мере забрана напуштања стана уз примену електронског надзора у периоду од 31.03.2022. године до 06.06.2022. године, док је окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године. Окривљена ББ и окривљени АА су обавезани да плате трошкове кривичног поступка ближе одређене у изреци пресуде. Оштећени ВВ је упућен да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Истом пресудом, на основу члана 423. тачка 2) ЗКП, окривљени ГГ ослобођен је од оптужбе да је извршио продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја

из члана 359. став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ и, сходно томе, дужности плаћања трошкова кривичног поступка, па је одлучено да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1 15/25 од 24.10.2025. године, у ставу првом, усвајена је жалба јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал и преиначена пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К По1 214/21 од 22.01.2025. године, само у односу на окривљеног АА и одлуку о казни, тако што је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, окривљеног АА због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од четири године, док је жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Небојше Петровића, одбијена као неоснована, и пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К По1 214/21 од 22.01.2025. године у неприначеном делу у односу на окривљеног АА потврђена.

Истом пресудом, у ставу другом, усвојена је жалба јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал и укинута пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К По1 214/21 од 22.01.2025. године, у односу на окривљену ББ и окривљеног ГГ, и у том делу враћена првостепеном суду на поновно суђење.

Против наведених правноснажних пресуда у односу на окривљеног АА, захтев за заштиту законитости поднео је његов бранилац, адвокат Небојша Петровић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 2) и 11) и став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 440. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Небојше Петровића, доставио Врховном јавном тужилаштву у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ, и смислу члана 490. ЗКП одржао седницу већа, о којој, сходно члану 488. став 2. ЗКП, није обавестио Врховно јавно тужилаштво и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Небојше Петровића, је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. истог члана, прописани су услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то таксативним набрајањем повреда закона (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Небојша Петровић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог због ког окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП. Међутим, наведену повреду кривичног закона бранилац образлаже оспоравањем оцене доказа нижестепених судова, тако што износи сопствену оцenu исказа сведока ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ и оштећеног ВВ, и на тај начин, према оцени овог суда, у суштини указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, коју и сам означава као разлог подношења захтева, оспоравајући одлуку суда којом је одбијен доказни предлог одбране да се прибави Обавезна инструкцију о оперативном раду, која представља правни основ за предузимање оперативних мера и радњи којима се суд бавио у кривичном поступку. На повреду закона из члана 440. ЗКП, бранилац окривљеног АА даље указује наводима да суд није прибавио Правилник о систематизацији радних места Министарства унутрашњих послова Републике Србије, због чега је, према његовом мишљењу, пропустио да констатује да окривљени АА није руководио организационом јединицом полиције која је била задужена за спровођење посебних доказних радњи, те наводима, којима на основу сопствене оцене доказа, истиче да окривљена ББ није наложила окривљеном АА „фиктивну“ примену посебне доказне радње према ЉЉ, да полицијске службенике није спречавао да их фактички спроводе и да није имао било какав мотив да угрози права или начини било какву штету ВВ, јер оштећеног не познаје нити са њим у сукобу, те да суд, сходно томе, није могао ван сваке разумне сумње да утврди да је окривљени АА извршио било које кривично дело.

Дакле, из изнетих навода, према налажењу Врховног суда, произилази да бранилац окривљеног АА, у поднетом захтеву за заштиту законитости као разлог побијања нижестепених пресуда, само формално означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца, обзиром да изношењем сопствене оцене изведених доказа и сопствених чињеничних тврдњи које су супротне оцени доказа и чињеничним утврђењима нижестепених судова, суштински указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

Бранилац окривљеног АА, као разлог подношења захтева за заштиту законитости означава битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 2) ЗКП коју образлаже наводима да су побијане пресуде у односу на окривљеног АА донели ненадлежни судови обзиром да сматра да окривљени не спада у круг лица из члана 3. тачка 2) Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, тероризма и корупције, уколико се у истом кривичном поступку не одлучује и о одговорности окривљене ББ, у односу на коју је првостепена пресуда укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење али је, према наводима захтева, нејасно у ком делу се предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење. Са тим у вези, као разлог подношења захтева, бранилац окривљеног означава и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП и са тим у вези истиче да је изрека пресуде другостепеног суда неразумљива, односно да пресуда нема разлога о чињеницама које су предмет доказивања, те битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП коју образлаже наводима да окривљени АА није могао да изнесе целовиту одбрану. На исту битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, бранилац окривљеног АА указује наводима о неправилној примени

одредбе члана 424. ЗКП од стране другостепеног суда у односу на окривљену ББ, коју је, према његовом мишљењу, за радње које се тичу ЉЉ и оштећеног ВВ, а за које је окривљени АА оглашен кривим, суд требао да огласи кривом или ослободи од оптужбе.

У преосталим наводима захтева, бранилац истиче да су нижестепени судови пропустили да цене породичне и професионалне прилике окривљеног АА, које у захтеву наводи са посебним освртом на његову досадашњу полицијску каријеру коју доводи у везу са потесијалном осветом људи из криминогене средине, и на тај начин, по оцени Врховног суда, указује да суд окривљеном није правилно одмерио казну с обзиром на чињенице које утичу да казна буде мања, односно на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Међутим, како повреда закона из члана 441. став 1. ЗКП, битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 2) и 11) и став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и повреда закона из члана 440. ЗКП не представљају законске разлоге прописане одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Небојше Петровића, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић